

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišstvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poročilo

o zadnji seji odbora „Matice Slovenske“ dne
21. oktobra 1882.

Navzočni so razen predsednika župana Grassellija odborniki gg. dr. Jarec, Klun, Kržič, Levec, Marn, Praprotnik, Robič, Senekovič, Šuklje, Tomšič, Vilhar, Vodušek, Wiesthaler, dr. Zupanec, Zupančič.

Predsednik naznanja, da sta od naučnega ministerstva potrjeni društveni knjigi Lavtarjeva Geometrija in Erjavčeva Somatologija; da je društvo „Narodni Dom“ pri volji svoja pravila izpremeniti tako, da bode v njegovem odboru sedel tudi zastopnik „Matice Slovenske“, in da je o priliki posvečevanja djakovske stolne cerkve čestital vladiki dru. J. Strossmajerju, kar se odobruje v pomnjo vzprejme.

Tajnik Orešec naznanja, da so gg. Fr. Dovnik pri sv. Benediktu v Slov. Goricah, Lovro Zor, zdravnik v Sluini in železniški uradnik Gomilščak v Vidmu iz letnikov postali ustanovniki.

Odbor ukrene, da naj se jim pošljejo vse društvene knjige, kolikor jih je še na razpolaganje.

Prof. Hauptman v Gradci se zahvaljuje za knjige, katere je Matica podarila šolski knjižnici pri sv. Križi.

Profesorji dr. Pajek, Žolgar in Marušič zahvaljujejo se za knjige, darovane mariborskim, celjskim in goriškim dijakom.

Prof. Čebular v Gorici vpraša, ali bi mu Matica ne hotela posoditi nekoliko klišejev za II. del njegove fizike.

Odbornik Vodušek predlaga, da naj Matica odslej drage svoje klišee samo proti odškodnini daje na posodo, osobito ker bi jih utegnili sama še rabiti za posamezne razprave v letopisu.

Odbor ukrene prof. Čebularju posoditi klišee, ako Matici plača □ cm. po 2 kr.

Tajnik naznanja na dalje, da so poverjenistvo vzprejeli naslednji gospodje na Koroškem:

Bergmann Valentin, dekan v Pliberku za svojo dekanijo, Jakob Knaflič, župnik v Ločah za Loče in okolico, p. F. S. Pirc v St. Pavlu za dekanijo St. An draž, Mat. Ambrož, dek. svetovalec in župnik v Srečah za dekanijo Spodnji Rož, Andrej Wieser, župnik v Grabenstajnu za dekanijo Tinjsko, Lambert Ferčnik, dekan v Žabnici za svojo dekanijo, M. Šervicelj, kons. svetovalec in župnik v Škocijanu za Škocijan in okolico; — na Štajerskem: Fr. Ratelj c. kr. notar za Slovensko Bistrico, Lovro Bernik, župnik za Križno Gorico; — v Istri: Rajmund Jelusič, kaplan za Buzet in okolico, prof. Davorin Nemanic za Pazin; — na Kranjskem: Janez Oblak, župnik v Borovnici za svojo faro; Anton Kupljen, c. kr. notar za Črnomelj. —

Odbornik Robič konstatuje, da lani 16 poverjenikov niti mej matičarje nij bilo upisanih in mej njimi nahajajo se nekateri jako odlični domoljubi.

Odbor ukrene, da poverjeniki morejo biti samo družabniki Matičini.

G. Bergmann Valentin, dekan v Pliberku daruje Matici 20 gld.

Odbor ukrene za ta velikodušni dar g. dekanu izreči pismo zahvalo.

Od 5. julija do 21. oktobra pristopilo je Matici 27 novih družabnikov.

V občnem zboru izvoljeni pregledovalci društvenih računov: gg. Iv. Hribar, Drag. Žagar in dr. Iv. Svetina poročajo pismo, da so blagajniške knjige in društvene račune našli v redu; vender g. Drag. Žagar predlaga: 1. naj se napravi natančen inventar vseh založenih knjig ter naj se občnemu zboru vselej polaga natančen račun o prodanih in o darovanih knjigah posebej; 2. ker so se dohodki Matičini s prodajo obveznic in z nakupom dveh hiš nekoliko zmanjšali, naj odbor dohodke od teh dveh hiš poviša, kolikor so se zaradi prodanih obveznic zmanjšali; 3. naj se ustanovna kot nedotakljiva glavnica v računu vselej posebej izkaže, da se bode vedelo, koliko je vsako leto narastla; 4. naj se obli-

gacije v račun devljejo po kurzni vrednosti tistega dne, ko se račun sklepa.

G. Hribar predlaga v svojem poročilu: 1. naj se v račun vselej postavi natančna vrednost društvenih knjig, a ne samo aproksimativna; 2. naj se zaradi točnega pregleda in z ozirom na vsestranske izkušnje pri društveni blagajnici uvede knjiga Saldo-Conto in Prima Nota.

Predlogi gg. Žagarja in Hribarja izročé se gospodarskemu odseku v resen prevdarek.

Nato poroča načelnik književnega odseka prof. Marn o društvu poslanih rokopisih in knjigah za leto 1882.

Turgenjevi „Lovčevi zapiski“ v Remčevem prevodu se uže tiskajo.

Balanova cerkvena zgodovina vrne se gospodu prelagatelju, ker so se presojevalci rokopisa prof. Šuklje, Ivan Lavrenčič in prof. Rutar izrekli zoper to, da bi se tiskala, prof. Rutar z opazko, da imamo to knjigo uže v hrvatskem prevodu, v katerem jo vsak omikan Slovenec lahko čita.

Natisk Macunove „Književne zgodovine štajerskih Slovencev“ se odloži, ker se odbor z g. pisateljem o nekaterih stvareh ne more pogoditi.

Vrne se tudi prevod Ugo Foscolovih „I sepolcri“ g. prelagatelju.

Ravno tako Matica ne more izdati „Politične zgodovine štajerskih Slovencev“ ker so g. M. Slekovec, prof. Končnik in prof. Rutar, ki so rokopis pregledali te misli, da razprave v tej obliki nikakor nij tiskati.

Prof. Janko Pajk je svoja rokopisa o Preširnu sam nazaj zahteval.

Prof. dr. Jož. Pajek piše, da svojega rokopisa o šegah štajerskih Slovencev še nij mogel dovršiti. Prosi, da bi se mu v porabo poslala Vrazova zapuščina. Odbor temu privoli.

Odboru poslana vesela igra „Stari Slovani“ izroči se dramatičnemu društvu.

Spis „Zvukoslovje“ vrne se g. pisatelju. O

LISTEK.

Drag medved.

(Povest. Ruski spisal M. Rudakov, poslovenil Kmetov.)

(Dalje.)

Pribežavši do gozda je pes nekoliko trenutkov begal sem ter tja po grmovji nam na vidu, kakor bi nam hotel pokazati pot; no potem izgubil se je v goščavo in mi, ne videči več svojega sprevodnika in dospelši do gozda, sklenili smo iti naravnost skozi goščo do prve gozdne poti, nadejaje se na poti zagledati njegove ali Vasilijeve slede. Sled Vasilija bilo je jako lahko spoznati: on hodil je na lov, kakor sem uže omenil, vedno bos, a ne posušeni pesek gozdnih potov, kakor znano, dolgo zamore ohraniti sled.

No, nade naše nijso se uresničile. Na poti, do katere smo se prodirali skozi brinjevo grmovje cele pol ure, nijsmo našli nikakih sledov, če tudi smo se razšli daleč po njej na razne strani, in če bi ne bil

pihal veter, donašajoč do nas iz globine gozda lajanje psa, ne znali bi se obrniti na nobeno stran.

Sedaj, hvala vetru, udarili smo jo proti strani od koder smo prvokrat začuli lajanje, ne bivši še uverjeni je li lajal Lapka ali kak drug pes.

Zopet morali smo skozi goščo in brinjevo grmovje, no sedaj uže več nijsmo šli hitro; štiri vrste hoje po pašnikih in grmovji do poti zmanjšale so naše moči, razen tega pa morali smo neprestano na uho vleči sedaj pa sedaj doletevši do nas laj.

Kmalu prišli smo zopet na pot.

Na tej poti zagledali smo slede, pripadajoče človeku, šedšemu bosemu, psu in medvedu. Medvedovi sledi nijso bili mali — sedem verškov*) v stopinji!

Bojazen moja za Vasilija jela se je uresničevati: on srečal se je z medvedom.

Jeli smo iti po sledih, uverjeni uže, da več ne gremo zastopj, a vzdihni in ihtenje žene Vasilijeve spodbujali so nas k hitrejši hoji, spominaje nam,

*) Veršek je 16 del aršina, ruskega vatla. Aršin = 0.7112 metra.

da vsak trenutek zamude mora stati človeško življenje. K temu slišalo se je tudi lajanje uže glasno. Pes lajal je kaki dve vrsti od nas in kakor se nam je kazalo, ne vedno na jednom kraju, ampak sedaj dalje, sedaj bližje k nam.

Toda malo časa šli smo po poti po sledih: oni zavili so po stezi in potem popolnoma izginili. Šli smo po stezi.

Steza vila se je v siksaku in lajanje čulo se je sedaj na desni, sedaj na levi od nas — dokaz, da smo šli premo k cilju. Kmalu je to potrdil moj Hetman.

Z začetka, ko smo našli slede, Hetman skoro nikake pozornosti nij obračal nanje in, ko smo šli za njimi po stezi, je on še vedno letal ne daleč od mene in iskal divjačine, ter jo parkrat tudi zasledil; no potem jel se je vznemirjati: šel je pred menoj kakih dvajset korakov, ne mahaje z repom, se pogosto ustavljal in poslušal zlobni laj psa, a dlaka na hrbtu njegovem jela se je očividno ščetiniti...

— „Naprej, naprej, Hetman!“ bodril sem ga jaz — Hetman ubogal me je nerad...

Matici poslani „Logiki“ je odbor te misli, da zdaj
nij še čas dajati take knjige na svetlo.

Za raročeno „Italijansko slovnico“, katero naj
o priliki Matica založi, dá odbor gosp. pisatelju
150 gld. nagrade na račun.

Na vprašanje književnega odseka, stali Matici
došla uže dolgo obetana jej rokopisa Majcingerjevi
„Čehi“ in Glowackega „Slovenska flora“, pravi taj-
nik, da ju še nij prejel. Odbor ukrene, naj tajnik
povpraša oba gg. pisatelja, doklej jih menita do-
vršiti.

Odbornik Levec poroča o rokopisih, name-
njenih letopisu Matice Slovenske. Pravi, da mu je
došlo mnogo dobrih rokopisov, tako da se letopis
lahko takoj prične tiskati. Potem našteje vse raz-
prave, katere pridejo v letopis. O Miklošičevem ži-
votopisu se ukrene pridejati mu podobo.

Na prošnjo g. B. Raiča dovoli se odboru za
Miklošičevo slavnost v Ljutomeru, da sme na svoje
stroške napraviti nekoliko sto posebnih odtiskov
Miklošičevega životopisa.

Za „Spomenik“ oglasili so se doslej pisatelji
Fr. Šuklje, dr. Kos, Levec in Rutar.

Prof. Marn želi, da bi Matica izdala vabilo
do vseh pisateljev slovenskih, da se udeleže
pri „Spomeniku“, odbor temu pritrdi.

Potem gospodarski odsek poroča še o več go-
spodarskih stvarih.

Seja je trajala poltretjo uro.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. oktobra.

Minister Ziemiałkowski, ud **držav-
nega sodišča**, odložil je, ker mu njegovi posli
ne dopuščajo udeleževati se obravnav, to svoje do-
stojanstvo ter se bo morala v prihodnjem zasedanju
državnega zbora zopet nasvetovati trojica kandida-
tov za novega sodnika.

V včerajšnji seji kluba večine **hrvatskega**
sabora vršila se je zelo burna razprava, v kateri
je ban večkrat poprijel besedo ter direktno stavljal
vprašanje o zaupanju nasproti nasvetu odsekovega,
ki meri na to, da bi se naj odgovor banov na tretjo
saborско resolucijo gledé ustanovljenja gozdarske
direkcije v Zagrebu ne vzel na znanje. Vzpri-
jel se je naposled sledeči protinasvet: „Obžalovaje,
da se je z jednostranskim izločenjem upraviteljstva
državnih gozdov iz področja ogrskega finančnega mi-
nisterstva, oziroma hrvatske deželne finančne direk-
cije prekršil §. 22. pogodbe ter zavarovaje se proti
vsakršnim nasledkom prelomljenega osnovnega za-
kona jemlje sabor trojedine kraljevine Hrvatske, uva-
ževaje, da je ogrsko ministerstvo vsled dopisa ba-
novega z 20. septembra samo priznalo, da se je tu
kršil zakon, na zanje odgovor banov v rečenem do-
pisu, meneč da se bo to kršenje zakona poravnalo potom
regnikolarne deputacije“. — V včerajšnji seji raz-
pravljala se je preuredba §. 41. pravilnika. Fran
Folnegović je interpeloval zaradi odprave zagreb-
škega izobraževališča za učiteljice in Karol Pisačić
zaradi razdelitve darov s točo poškodovanim Za-
gorcem.

— „Stojte prijatelji!“ ustavil sem tiho svojo
družbo. Pogledal sem vsakemu v oči: „ti pojdi za
menoj, ti pojdi, ti“ — odbral sem troje iz kmetov,
dva z vilami, jednega s sekiro, — „vi idite za me-
noj, a vsi ostali ostanite tukaj in ni koraka dalje...“
Kmetje ubogali so brezpogojno. Ženo Vasilija udr-
žali so skoro s silo.

— Mi smo šli. Jaz napel sem petelina. Het-
man naprej!

Jarostno lajanje razlegalo se je v poldrugej
vrsti od nas. Mi šli smo tiho, vedno prisluškovaje
in ogledovaje se. Bojazen za svojo osobo opraviče-
vala je pregovor, da je svoja srajca k telu naj-
bližja, a ozka steza in neprehodne stene mladega
jelovja po obeh njenih straneh in bojazljivo postop-
panje Hetmana — psa, smelo lotivšega se največ-
jega volka, nas nijso mogli preveriti o brezopasnosti.

Sedaj ustane Hetman, potegne v se zrak, za-
prha, tiho zarenči in najedenkrat zažene se z zlob-
nim lajem na vso moč naprej...

Jaz sem nehote privzdignil puško... No,
Hetman bil je uže daleč in laj njegov razlegal se
je uže na onem kraju, kjer je prej lajal psiček. Se-

Vnanje države.

Tisti večer po napadu na **srbskega** kralja
je bil ves Beligrad sijajno razsvitljen. Kraljevskega
diner-ja udeležili so se vsi člani kabineta. Od Nj.
Veličanstva cesarja avstrijskega in drugih
kronanih glav došla so telegrafična vošila; neizmerno
mnogo došlo jih je iz dežele. Mestni zastop priredil
je slovesen Te deum v stolni cerkvi. Mnogobrojne
deputacije iz dežele naznanile so svoj prihod. Napa-
dovalka Helena Marković, rojena na Spodnjem Ogr-
skem, stanovala je pri svojej tašči v Zajčaru in je
le redkokrat prihajala v Beligrad. Tu se je nasta-
nila v privatnej hiši in po atentatu dobili so v nje-
nem stanovanju listič, na kateri je bila napisala:
„Jaz moram ustreliti onega, ki je podpisal smrtno
sodbo mojemu junaku Jevremu. Jaz hočem na ve-
šalah umreti, pozor, ne zgreši!“ — Urednika soci-
jalistične „Borbe“ in udovo polkovnika Knitjanina, s
katerima je Marković občevala, so zaprli.

Vresničena zveza vseh **balkanskih** drža-
vic imenuje „Novoje Vremja“ najboljšo sredstvo,
da se zabrani vojna mej Rusijo in Avstrijo. Ju-
goslovani bi se z njo umaknili uplivu avstrijskemu
pa tudi nadzorovanju Rusije. Celó najgorečnejši sla-
vofili so prepričani, da bi okrepitev balkanskih drž-
jav rodilo prijaznejše odnose mej Avstrijo in Ru-
sijo. Rusija nikakor ne misli porusiti Jugoslovane.
Tudi „Ruski Kurjer“ se peča s tem vprašanjem in
sicer jako objektivno. Napotili na to so ga članki,
ki poudarjajo napetost mej Avstrijo in Rusijo. On
pravi, da se je ta stvar uže tolikokrat in tako prem-
levala, da je postala misel o neizogibnem boji Av-
strije z Rusijo uže političen aksiom. On pravi, da
ne vidi nobenega vzroka k temu in da je skoro vse
slabe vspehe Rusije, katerih se dolži Avstrija, za-
krivila le ruska politika sama. Za primero navede
bosensko-hercegovsko okupacijo. V to pravi, da je
Rusija sama dovolila, da si zagotovi avstrijsko ne-
utratnost v rusko-turške vojne. Konečno svetuje,
naj Rusi natanko premislijo, kar jim tu pa tam kak
dozdeven prijatelj pošepče na uho.

O **Egiptu**: Arabi se razgovarja vsaki dan
s svojima zagovornikoma ter jima daje napotke gledé
listin in prič. Glavna olajševalna priča bode Lesseps.
Zagovornika našla sta skrbno skrit zaboj poln naj-
važnejših dokumentov, v njem se nahaja vsa ko-
responenca Arabijeve s sultanom in drugimi gla-
vami Islama od pričetka egiptskih nemirov do ujet-
ništva Arabijevega. Zagovornika hočeta nasvetovati,
da se pravda odloži, dokler se ne pokličejo iz
Carigrada Derviš-paša, Achmed Essad-paša, več
ulemov in pobočnikov ter 40 drugih olajševalnih
prič. Čuje se, da bode sultan, boječ se nasledkov
pravdinih zaradi odkritih tajnostij, nasvetoval, da se
pravda potlači in izda obča amnestija, ustaške
glave pa da se dadé v prognanstvo.

Dopisi.

—o. **Z Dunaja** 22. oktobra. [Izv. dopis.]
(„Concordia“ contra „Kikeriki“ ali „Ki-
keriki“ contra „Concordia“.) Nič kaj vzpod-
buden prizor nij bil to, ki ga je kazalo porotno so-
dišče pretekli četrtek mestu dunajskemu. Pisatelji
in časnikarji stali so na ta dan kot tožitelji proti svo-
jemu tovarišu, in meščanje imeli so oddati svoj glas
o taistih možeh, ki dan na dan s peresom v roci
sedé na sodniškem stolu ter sodijo dogodke javnega
življenja po vsem širnem svetu in časih tudi razkri-

jejo napake posameznega človeka ter izrekajo javno
sodbo o pogreških, ki jih ne gre vlačiti v javnost
in pred svet. In tedaj nij veljalo, soditi krivdo ka-
cega navadnega človeka, ampak vprašanje vrtelo se
je o literarne korporaciji, katera ima veliko
naklonjeno in podarjeno imetje v svojej oblasti, ka-
tera ima po svojih članovih in zvezah široko in glo-
boko veljavo v vsem našem javnem življenji. Nij
dolgo tega, kar je v taistej sobani državni poslanec,
znani demokrat dr. Kronawetter, pred porotniki pri-
toževal se zastran napadov, s katerimi je jeden prvih
listov „Concordie“ brezobzirno sezal v privatno živ-
ljenje omenjenega poslanca ter pekoče mu očital, da
je v denarnih svojih zadevah iskal natančne pravice
ter nij hotel biti milosten. Taisti poslanec pred po-
rotniki nij dobil zadoščenja in njegovi napadovaleci
bili so izpoznani za nekrive. Skoraj v vseh dunaj-
skih časopisih zavihral je zbog tega velikansk vrišč:
kar se da nespodobno veselili so se židovski časnika-
rji, da je njihov političen protivnik pravdo izgubil,
in z vsemi močmi so se trudili dra. Kronawettera
oblatiti in osmešiti pred javnim svetom. Pri tej pri-
liki pa so Dunaja najbolj razširjeni listi prinašali ma-
ziljene razprave o dolžnostih velikodušnosti in mehko-
srčnosti, ki morajo z javno stopinjo biti v zvezi, o
terjatvah humanitete, o pravednosti, ki mora strogo
pravico spriznati s polnim srcem.

Zadnji četrtek pa so bili na sodišči kot toži-
telji zastopniki in glave dunajskega pisateljskega in
časnikarskega društva „Concordie“, ker je izdajatelj
humorističnega lista „Kikeriki“ dolžil „Concordio“
in jej očital, da se ona prav nečloveško véde ter da
ne izpolnjuje svojega namena kakor bi ga lahko, da
namreč ne podpira ubožnih pisateljev in njihovih ro-
dovin, — dasiravno ima za to sijajnih pripomočkov.
Proces, ki ga je „Concordia“ pričela zoper „Kike-
riki“ vzbudil je nenavadno pozornost tudi izven pi-
sateljskih in časnikarskih krogov. Vse je bilo na-
peto, kakšen da bo konec obravnave, v kateri stojé
sami stvaritelji in vladarji javnega mnenja, sodniki,
ki vidijo vsak pezdor na polji morale, le-ti sami sto-
jijo na sodišči.

Bil je to žalibog zelo žalosten in sramoten
prizor, ki se nam je tedaj odpiral! In to žalilo nas
je tem bolj, čim vzvišenejši zdeti se nam mora zna-
čaj taistega, ki hoče občinstvo učiti, voditi in po-
vzdigovati, ki sam vse in vsacega soditi hoče. Kaj
vse nij spravila ta obravnava na dan! Vodstvo dru-
štva „Concordie“ imelo je prelep nalog, svet vsa-
cemu poštenjaku, podpirati reveže v pisateljskem in
časnikarskem stanu, v to svrhu nakopičila je veliko-
dušnost posameznih dobrotnikov, raznih bank, delav-
nost umetnikov in velika darežljivost občinstva obilo
denarja z izrečnim namenom, da se v lepe obliki
delijo podpore potrebnim pisateljem in časnikarjem.
Ali navzlic temu, da je društveno imetje ogromno
naraščalo leto za letom, skopušarila je „Concordia“
z dobrotami bolj in boli in kaj mislite, kako so se
obračali ti reprezentantje nemške olike in

daj ga skoro nij bilo slišati: basistni laj Hetmana
ga je zaglušal.

Prekoračili smo uže kakih petdeset sežnjev.
Steza spuščala se je strmo v jarek in odtod čulo
se je zlobno lajanje psov, no na koga sta ona tam
lajala, skozi gosto jelovje nij bilo moči razločiti.

Jaz dobral sem se, previdno razdvigaje veje,
do kraja jarka in, pogledavši v niz, opustil sem pu-
ško: tam v globini, premo pred menoj, ležalo je
okrvavljeno, razmesarjeno truplo Vasilija s pregriz-
neno črepino, z odrto raz glavo in obraz kože!...
Tam valjala se je tudi puška in sekira nesrečnega
lovca in je stala velika luža krvi, od katere se je
vlekla široka, krvava pasa dalje čez potoček in se je
končala pri gromadnem, brez gibanja ležečem ruja-
vem medvedu...

Njega trgala sta Hetman in Lapka...

Meni stemnelo se je v očeh, udarilo me je v
sencih in v grlu, kakor bi se mi skorja kruha usta-
vila. Mehanično šel sem vniz, brezsočutno pogledal
na Vasilija, šel mimo njega in stopivši k medvedu,
jel sem popolnoma brez zavestno gledati nanj, prav
nič brigaje se za to, je li on živ ali ne...

Obupno kričanje: „preljubi ti moj! krmilec!“
vzbudilo me je iz zabitja. To jokala je žena Vasilija
nad truplom svojega moža, pribežavša z drugimi kmeti
vred na poziv mojih spremljevalcev. Kaj je bilo
potem — ne pomnim; zdi se mi, da so kmetje pri-
hajali k meni, mi nekaj govorili in odgurali psa od
medveda.

Žalostno bilo je naše vračanje iz gozda.

Urni kostanjevi konj Vasilija, zaprežen v dolgi
kmetijski voz — v jarek prišlo se je prav lahko s
pota, na kojem smo našli slede — vzel je truplo
svojega nesrečnega gospodarja in njegovo od gorja
skoraj znorelo ženo, a zadaj nekoliko dalje peljal je
tudi tak konj, ves v milu, neprestano prhaje in s
silo zadržavan od kmetov na vozu sedečih, ogrom-
nega rujavega medveda s širokim usnjenim ovrat-
nikom na vratu in z medenim kolcem, prodetim skozi
vrhno ustno, na katerim je mahala odtrgana železna
veriga. Ušesi medvedovi bili sta obgriznjeni, okolu
vratu videla se je široka rana, iz katere se je so-
čila kri, a koža visela je tu in tam v koščekih.

(Konec prih.)

slavljene nemške humanitete, kadar so dali pomoč ali pa celo popolnem odrekavali jo? Najbolj navaden človek posluša se najrahlejših oblik napram revežu, ki ga prosi pomoči, tudi tedaj, če mu prošnje ne more ali neče izpolniti. Kaj pa je misliti o pisatelji, ki prosečemu in potrebnemu tovarišu svojemu, in naj si je tudi najnižji, zakliče: „pojdi v zavetišče za tiste, ki ne vedo kam drugam!“ — ali ki drugemu svojemu tovarišu, pravemu siromaku, ki z osmero otroci strada in hira, niti odgovora ne dá, navzlic nujnim prošnjam?! In tako nij delal priprost pisatelj, tako so delali voditelji „Concordie“, sami sloveči nemški časnikarji à la Joannes Nordmann, ki iz same trdosrčnosti nijso hoteli izpolnovati namena, za katero je postavljeno imetje društva „Concordie“. To izpovedal je, ter dokazal pred sodnijo „Kikeriki“-jev urednik Berg, ki je bil sam član tega društva in je izpoznal bil njegove razmere do zadnje pičice. In kakšni so člani tega velikonemškega društva? Jeden član ima zahvaliti se za svojo dobro službo Bergu, za to povzdiguje ga v sedma nebesa, ali ko pihne drug veter, tedaj razglasi ta isti pisatelj svojega dobrotnika Berga za „garjevega psa“! Drugi član je tako značajan, da to uro piše za vladin list, koj potlej pa za list opozicijski: „tukaj hvaliti mora ministerstvo, tam pa založi finančnemu ministru veliko klofuto!“ Tretji, pripoveduje Berg, in sicer ta tretji je jeden prvih v „Concordiji“, ukradel je zimsko suknjo . . . In tako dalje, in tako dalje!

Mi nečemo dalje brskati po tem smetišču, katero so pri tej priliki izvlekli na dan časnikarji Dunaja, in sicer taki, ki vodijo nemško politiko in ki bi morali v prvej vrsti skrbeti za čast in veljavo stanú. Osupli in z jezo v srci obračamo svoje oči proč od tega smetišča!

Predsednik „Concordie“, Joannes Nordmann, ki je tožbo uložil, bil je toliko moder, da nij čakal, kaj poretó porotniki, katere je poklical na pomoč, ampak umaknil je tožbo, še predno so se stavili imela porotnikom vprašanja, in akoravno nij zatoženec niti črkice svojih napadov in očitaj preklical. Torej vse grdo počenjanje dunajskega društva časnikarskega in še več je res! Koliko boljše bi bilo torej, da bi se proces nikdar ne bil pričel! Obžalovati je to v imenu stanú časnikarskega, — v imenu resnice pa je to marsikomu izmed nas nekako zadoščenje, ako prebivalstvo avstrijsko sploh in dunajsko posebej konečno pride do izpoznanja, kdo da so prav za prav tisti, ki z lilijo nedolžnosti v roci svojim sodržavljanom pridigujejo morálo in krepost in velikodušnost, ki reprezentujejo nemško omiko in spravo, ki hočejo vladati nam Slovanom, kateri smo nemškim tem farizejem dan na dan barbarični, inferijorni in potrebni nadzorstva od — takih ljudi!

Da bi se izpoznanje to ukoreninilo še bolj v narodu našem, za to napisali smo le-te vrstice! —

Domače stvari.

— (Gospod dr. Valentin Zarnik), ki je v imenu kluba narodnih poslancev brzojavno čestital vladiki Strossmajeru, prejel je naslednje pismo:

Veleučeni Gospodine!

Primito ovšem kako Vi, tako i ostala veleciejenjena gospoda, vriedna braća Slovenci, dr. Vošnjak, dr. Bleiweis, dr. Poklukar, Grasselli, Klun, Navratil, Svetec, Pfeifer, Robič, Potočnik i Detelja, sve čestiti vodje i branioci bratimskoga nam naroda slovenskoga, najtopliju moju hvalu na srdačnoj onoj čestitki, koju ste mi u dan najveće radosti moje, u dan posvete nove stolne crkve moje toli prijateljski priposlali izvoljeli. Dragi Bog Vam platio ljubav Vašu; a naplatio Vam i narodu plemenitomu Vašemu mukotrpu onu borbu, koju kroz vjekove a za očuvanje svoje narodnosti i svojega jezika toli junački vodite. Sreću i budućnost srdačne

dvoje braće, Slovenca i Hrvata, usporio i ujedinio!

Sa odličnim štovanjem

Strossmajer,
biskup.

— („Gemüthlich!“) Za to nemško slovo mi Slovenci nijmamo povsem primerne izraza, saj bi ga tudi z ozirom na svoj položaj le redkokdaj mogli upotrebljati. Drugod pa je ta izraz jako umešten, drugod so razmere zares „gemüthlich“. Iz Trsta se namreč objavlja naslednja resnična in zanimljiva dogodbica: „Kmalu po bombinem atentatu v 2. dan avgusta zasegli so v političnem oziru jako sumnega telovadnega učitelja Drachichio, mestnega užitninskega uradnika Donnagis in mesarja Moretti zaradi političnega zločina, izročivši je deželnej, sodniji, katera pa je zaradi pomanjkanja prostora vse tri začasno zaprla v mestno ječo. Ob jednom odpisal se je upravnistvu mestnih ječ zaukaz, naj ima to trojico, vsacega posebe pod ključem, da ne pridejo niti v najmanjšo dotiko mej seboj. Kako se je z omenjeno trojico ravnalo, nij znano — to pa je faktum, da je pred 14 dnevi ob 10. uri zvečer prišla nenadoma policijska komisija v mestno ječo in šla naravnost v pisarno nadjetničarja Alojzija Calligaris-a, kjer se jej je kazal interesanten prizor. Vsi trije zločinci, ki bi imeli biti vsak posebe zaprti, sedeli so v največjem „negligé“ v družbi nadjetničarja, podjetničarja in treh tudi zaradi političnih prestopkov v zapor dejanih žensk pri bogato obloženej mizi in se zabavali — morda tudi o pravdi. Pojedine bilo je seveda konec in zločince odpeljali so v zapor. V 16. dan t. m. izročili so oba jetničarja v kriminalni zapor zaradi zlorabe uradne oblasti. Nijso li take razmere zares „gemüthlich“?

— (Dnevni red mestnega odbora seji.) katera bode v petek 27. dan oktobra ob 5. uri popoldne v mestnej dvorani. I. Naznanila prvostva. II. Poročilo ad hoc izvoljenega odseka o dopisu slav. deželnega odbora kranjskega zaradi šeststoletnične svečanosti. III. Poročilo ad hoc izvoljenega odseka o izvajanju mestnozbornega sklepa gledé uradnega jezika pri ljubljanskem magistratu. IV. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) o določitvi treh udov volilni komisiji za volitev jednega državnega poslanca v 9. dan prihodnjega meseca; b) o zapuščini Jurija Kvasa. V. Finančnega odseka poročilo o dovoljenji podpore prebivalcem poplavljenih pokrajin tirolskih in koroških. VI. Policijskega odseka poročilo a) o računu gledé zdravil za mestne uboge v II. kvartalu letošnjega leta; b) o mestnega župana nasvetu, naj se „Schlachthofstrasse“ slovenski imenuje „Mesarska cesta“; c) o prošnji mesarja Kopača zaradi gradnje tržne lope. VII. Šolskega odseka poročilo: a) o premembi učiteljskega osebja na I. mestni ljudski deški šoli; b) o vzprejemu učencev začetkom šolskega leta 1882/3 na mestnih ljudskih deških šolah in o nastavljenih pomožnih učiteljih; c) o dovoljenji renumeracije katehetu Janezu Kilarju za poučevanje veronauka v jednorazrednici na močvirji. Potem bode mestnemu odboru sklepati v tajni seji o nekaterih prošnjah za povišanje plače, za priznanje ali povišanje nagrade, za predjem in za podporo.

— (Občni zbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko) bode letos 15. novembra. Družabniki naj se udeležé zbora mnogobrojno, kajti treba je kmetijski družbi v marsikakem obziru reorganizacije. Ta dan bode tudi volitev tajnika, na mestu umrlega g. dr. J. Bleiweisa.

— (Društvo kranjske hranilnice) dovolilo je v podporo po povodnji hudo poškodovanih prebivalcev Koroške in Tirolske 3000 gld., ki so se uže izročili dotičnima vladama.

— (Na vinorejske šoli na Slapu) se novo šolsko leto začne s 5. novembrom. Razpisanih je bilo pet deželnih ustanov za kmečke sinove, a oglasilo se nij toliko prosilcev, da bi se oddale vse ustanove. Želeti bi bilo, da bi častita duhovščina ljudstvo opozarjala in na to uplivala, da se talen-

tirani kmečki dečki spodbujajo zlasti v vinorodnih krajih k obiskovanju slapske šole. Iz vse Dolenske sta se baje le dva prosilca oglasila za ustanove, jeden iz Rake, drugi iz Preloke. Kako hočemo skrbeti za napredek v vino- in sadjereji in kletarstvu, če se ljudstvo ne zmeni za tiste šolske zavode, ki so ustanovljeni in se vzdržujejo na deželne stroške v prid razumnega pouka za vino- in sadjerejce?

— (G. M. Laginja) prišel je s Kastva v Ljubljano iskat v tukajšnjem deželnem arhivu Kastavskega mesta statut, ki bi utegnil tu hranjen biti še iz tiste dobe, ko je bil Kastav združen s Kranjsko.

— (Vabilo.) Iz Ptuja se nam piše 24. t. m.: Tukajšnja Čitalnica ima 5. novembra t. l. ob 3 uri popoldne v svojih prostorih „Narodnega Doma“ svoj letni glavni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo predsednikovo. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora. 5. Posamezni nasveti. K temu zborovanju uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budim-Pešta 25. oktobra. Budgetni odsek delegacije izvolil je jednoglasno grofa Falkenhayna načelnikom, Sturma namestnikom. Referenti so: za vnanje zadeve Hübner, za vojskino ordinarium Fanderlik, za posebni ordinarium Czerkawski, za mornarstvo Tonkli, za Bosno Groholski. Ogrska delegacija izvolila je Ljud. Tiszo predsednikom, ki je naglašal največjo štedljivost, na drugej strani pa tudi potrebo, položaju naše države kot vevlasti dati potrebno zaslonbo.

Budim-Pešta 26. oktobra. Po udanostnih nagovorih prvomestnikov delegacij naglašal je cesar z živahnim zadovoljstvom, da so vnanje razmere monarhije vseskozi vesele. „Bistvena naloga moje vlade je, vspešno gojiti naše prijateljske odnose z vsemi evropskimi vlastmi v smislu ohranitve in zagotavljanja miru. V egiptovskem vprašanji, ki je nedavno pozornost vseh vlastij trajno obračalo na se, trudila se je vlada, pospeševati vzajemno sporazumljenje in skupno s prijateljskimi kabineti vkupne interese evropske, v katerih so zapadeni tudi interesi Avstro-Ogrske, spraviti do veljave. Da je bilo modrosti in zmernosti vseh udeleženih vlad do sedaj možno jedinstvo Evrope ohraniti pred vsako nevarnostjo, to se sme smatrati kot dragoceno poročstvo za povoljno urejenje in konečno rešitev egiptovskega vprašanja. V duhu brambinega sistema, ki ste ga odobrili delegaciji, je, če se sedaj v pomnožitev bojne pripravljenosti naše vojske izvede nadaljni razvoj vojskine formacije v smislu kolikor možno teritorialne sestave vojskinih oddelkov (Corps). Za pokritje dotičnih stroškov treba razumno malih vsot. Potreba nij nastala, da se poviša navadna potrebščina za vojsko. Nemiri v Bosni, Hercegovini in Dalmaciji so po energičnem postopanju vojakov ukrotenjeni, a za varstvo javnega reda je še za nekoliko časa potrebna navzočnost večjega vojskinega števila. Z udušenjem vstanka sicer pomirjenje (pacifikacija) še nij dovršena, a pričeta so administrativna sredstva, da se izvede popolnem. Vzlic temu pa uprava Bosne in Hercegovine ne stavi nikakešnih zahtev na državne finance.“

Cesar naglašá, da bodo delegacije predloge vestno presojale ter si, kakor vlada, prizadevale, spraviti v soglasje ozire na finančno stanje in zahtevanja glede vevlastnega položaja monarhije. Cesar za gotovo pričakuje, da se bode vlada podpirala patriotično.

Narodno-gospodarske stvari.

Prebivalstvo evropskih držav

pmnožilo se je po najnovejših statističnih podatkih na 319.000.000, mej katerimi je 156.524.000 moških, 162.260.000 pa ženskih oseb. V največ državah prevladujejo po številu ženske, izjema je le v naslednjih deželah:

	moških	ženskih
	prebivalcev	prebivalcev
1. Italija	14,370.000	— 14,068.000
2. Liechtenstein	4.600	— 4.500
3. Srbija	865.000	— 835.000
4. Grška	1,079.000	— 989.000

Če računimo po odstotkih, je razmera naj-jakša : v Grškej, kjer je na 1000 prebivalcev 521·8 moških in 478·2 žensk; potem pride Srbska s 509 moškimi in 491 ženskimi prebivalci; Liechtenstein 506·9 moških 493·1 žensk in naposled Italija s 505·3 moškimi in 494·7 ženskami na 1000 prebi-valcev.

Spored držav, v katerih prevlada žensko pre-bivalstvo, je naslednje:

	Mej 1000 prebiv.	
	moških	žensk
1. Francoska	497·9	— 502·1
2. Holandija	493·2	— 506·8
3. Avstro-Ogrska	491·7	— 508·3
4. Danska	490·9	— 509·1
5. Finska	490·3	— 509·7
6. Švica	490	— 510
7. Rumunska	489·9	— 510·1
8. Španjska	489·7	— 510·3
9. Angleška	489·5	— 510·5
10. Švedska	488	— 512
11. Portugalska	487·8	— 512·2
12. Nemčija	487·2	— 512·8
13. Belgija	486·7	— 513·4
14. Turčija	485·9	— 514·1
15. Črnagora	485·3	— 514·7
16. Norveška	485·2	— 514·8
17. Ruska	485·1	— 514·9

poprečna razmera vseh evropskih držav pa daje kot rezultat 490·9 moških, nasproti 509·1 žensk.

Vsakoletni naraščaj prebivalstva po odstotkih pa se je mogel določiti le gledé 10 držav, družih 11 še nij objavilo svojih opazovanj in računov. Spo-red po visokosti percentnega naraščaja je naslednji :

1. Holandija	1·35 % na leto,
2. Belgija	1·28 " " "
3. Nemčija	1·12 " " "
4. Angleška	1·01 " " "
5. Italija	0·89 " " "
6. Avstro-Ogrska	0·80 " " "
7. Švica	0·79 " " "
8. Srbija	0·77 " " "
9. Rumunska	0·45 " " "
10. Francoska	0·32 " " "

Francoska zavzima v tem izkazu zadnje mesto, kar je dokaz, da neznatni naraščaj ali pomanjše-vanje prebivalstva nij nikakor znamenje gospodar-stvenega in kulturnega propada in nazadka, kajti Francoska je v narodno-gospodarskem oziru napre-dovala mnogo bolj, nego katerakoli država z ne-prestano množetím se prebivalstvom. Tudi nij mi-slití, da se bode prebivalstvo i odslej množilo v jednakej meri kakor doslej, ker bode narava sama stavila zapreke neprestano jednakemu naraščaju, bodi si vsled večje umrljivosti, bodi si vsled izselje-ljevanja, katero bode postalo potreba, ker zemlja ne bode mogla rediti neprimerno velikega števila prebivalcev.

Ko bi se po gori navedenej razmeri narodje skozi 100 let pomnoževali vedno jednako, bi bodoči statistiki pri svojih računih prišli do ogromnih re-sultatov, po katerih bode na našej zemlji zares uže primanjkovalo prostora in živeža. Prebivalstvo bi jednakomerno se pomnoževaje doseglo v omenjenih 10 državah zares gromadne vsote.

		Prebivalstvo	
		sedaj	1. 1982
1.	Holandija	4,060.000 —	15,428.000
2.	Belgija	5,537.000 —	18,322.000
3.	Nemčija	45,234.000 —	138,416.000
4.	Angleška	35,247.000 —	95,167.000
5.	Italija	28,437.000 —	68,249.000
6.	Avstro-Ogerska	37,839.000 —	79,462.000
7.	Švica	2,846.000 —	5,692.000
8.	Srbija	1,700.000 —	3,230.000
9.	Rumunska	5,376.000 —	8,602.000
10.	Francoska	36,906.000 —	53,514.000

Po tem računu bilo bi v 100 letih prebivalstvo nemške države blizu trikrat toliko, kakor Fran-coske, a tudi Angleška, Avstrija in Italija imele bi množneje prebivalstvo, nego Francija. Ko bi se dotle z jednaki korakom, kakor dan danes, razvijalo tudi vojaštvo, premikale bi se čez 100 let uprav orjaške čete po našem kontinentu. No, Francoskej zaradi tega ne treba prevelikega strahu, kajti 100 let je vendar precej časa in kljubu vsemu zboljšanju živeža in napredku znanosti, ne bode možno, da bi v Nemčiji na kvadratnem kilometru živele 250 oseb. Račun utegne biti po 100 letih ves drugačen. Okon-čevaje te statistične poberke, podamo čitateljem ta-

belo, v katerej je navedenih vseh 21 evropskih držav po gostosti prebivalstva na štirjaškem kilo-metru:

D r ž a v a	Pre-bivalstvo	Številjenja leto	Na □ kilometer	Država meri □ klm.
Belgija	5536654	1879	188	29455
Holandija	4060580	1880	123	33000
Luksemburg	209570	1880	123	2587
Angleška	35246562	1881	112	314951
Malta, Gibraltar in Helgoland	174125	1881	112	375
Italija	28437091	1879	96	296323
S. Marino in Mo-naco	14865	1879	96	77
Nemčija	45233799	1880	84	540497
Francoska	36905788	1876	70	528572
Švica	2846102	1880	69	41390
Avstro-Ogerska	37839427	1880	61	624254
Danska	1969039	1880	51	38302
Faröer in Islan-dija	83221	1880	51	103750
Liechtenstein	9124	1880	51	178
Portugalska	4348551	1878	48	89625
Azorski otoki in Madejra	396573	1878	48	3203
Rumunska	5376000	1878	41	129947
Srbija	1700211	1880	35	48582
Španjska	16342996	1878	33	500443
Kanarski otoki in Andora	295388	1878	33	8131
Grška	2067775	1879	32	65229
Črnagora	236000	1875	26	9030
Turška	6541949	—	26	262404
Bulgarska	1995701	1881	26	63972
Ruska	72519927	1870	14	5045784
Finska	2028021	1879	14	373536
Švedska	4567300	1880	10	442818
Norveška	1806900	1875	6	318195
	318789239			9914610

Zahvala.

Podpisani odbor akad. društva „Slovenija“ na Du-naji izreka g. prof. Janku Pakju v Brnu, ki je blago-volil naši knjižnici darovati 156 dragocenih in redkih knjig, v smislu soglasnega sklepa občnega zbora „Slovenije“ dne 21. oktobra t. l. za njegov izredni in plemeniti čin naj-prisrčnejšo zahvalo.

Na Dunaji, 23. oktobra 1882.

Radoslav Pukl,
t. č. predsednik.

St. Madon,
t. č. knjižničar.

M. Murko,
t. č. tajnik.

Umrli so v Ljubljani:

19. oktobra: Helena Roter, kurjačeva hči, 6 mesecev, Kolodvorske ulice št. 11. za osepniciami.

21. oktobra: Teodor Tertnik, dežel. računovodstva oficijala sin, 25 dnij, Cerkovne ulice št. 1. — Jožefa Šrai-ter, zasebnica, 68 let, Cesarja Jožefa trg št. 12, za otr-penjem možgan.

22. oktobra: Reza Koderič, oštirjeva žena, 36 let, Franc Jožefa cesta št. 1. — Reza Špreicer, lokomotivnega vodja hči, 6 dnij. Kolodvorske ulice št. 28.

V deželnej bolnici:

20. oktobra: Katra Podvis, dninarica, 38 let, za kron. katarom v črevesu.

22. oktobra: Gregor Čerin, gostač, 64 let, za oe-demom na plućah. — Martin Peterka, dninar, 61 let, za vo-denico.

Dunajska borza

dne 26. oktobra.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld.	50	kr.
Srebrna renta	77	25	"
Zlata renta	95	45	"
5% marena renta	92	—	"
Akcije narodne banke	832	—	"
Kreditne akcije	304	25	"
London	119	20	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	46 1/2	"
C. kr. cekini	5	66	"
Nemške marke	58	35	"
4% državne srečke iz l. 1854	118	75	"
Državne srečke iz l. 1864	170	50	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	45	"
Ogrska zlata renta 6%	119	20	"
" " " 4%	87	05	"
" " " papirna renta 5%	86	15	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	"
Dunava reg. srečke 5%	114	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	40	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	97	75	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	75	"
Kreditne srečke	100 gld.	174	25
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	125	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	75	"

Oznaniilo.

Pri županstvu v **Preserji** se bode dne **7. novem-bra t. l.** ob 10. uri zjutraj po javnej dražbi oddajalo skupno delo pri razširjanji šolskega poslopja. Kdor hoče to delo prevzeti, je v ta dan k dražbi povabljen in ima 10% va-diuma seboj prinesiti.

Plan leži vsakemu pri županstvu na ogled.

Županstvo v Preserji,
v 20. dan oktobra 1882.

(674—2) **Josip Petelin,**
župan.

TOMAŽ VELKAVRH,

vrtnar, Dunajska cesta št. 23 (Bairischen Hof)
se priporoča za naročila, da na pokopališči

grobe s cvetlicami in z venci olepša.

Svarilo.

Ker se je gospod **Lovro Šturm** odslovil iz moje trgovine, s šivalnimi stroji nijma nikake pravice, da bi v mojem imenu vzprejemal naročila, še menj pa, da bi za-me denar jemal.

(686—1) **Ivan Jax.**

V graščini Novakovec

pri Sv. Ivan-Zelina na Hrvatskem, postaja Sesevete,
se prodaja:

100 starih veder belega vina iz leta 1875.
100 " " " " " " " 1879.
100 " " " " " " " 1881.
150 " " mošta " " " 1882.

Neposredni kupci naj blagovolé si vina v gra-ščinski kleti ogledati in pokušati ter se vina na zahtevanje kupca postavijo v njegovih posodah franco v Sesevete. (668—4)

Srečkanje 5. januvarja. TRŽAŠKA razstavina LOTERIJA.

1. glavni dobitok gotovih 50.000 gld.

2. glavni dobitok gotovih 20.000 gld.

3. glavni dobitok gotovih 10.000 gld.

Nadalje

1 à gld. 10.000 — 4 à gld. 5000 — 5 à gld. 3000 — 15 à gld. 1000 — 30 à gld. 500 — 50 à gld. 300 — 50 à gld. 200 — 100 à gld. 100 — 200 à gld. 50 — 542 à gld. 25, — skupaj

1000 dobitkov iz 213.550 goldinarjev,

razven tega še mnogo drugih postranskih dobitkov, obstoječih v stvarah, ki so jih podarili razstavljalci.

Cena jednemu lozu 50 kr.

(638—10)

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštino naj se pošiljajo na
loterijski oddelek tržaške razstave, **Piazza Grande št. 2**
v Trstu.